Timișoara, 1895. Anul II. Nr. 284. **Joi în 28 Decembre (9 Ianuariu 1896).**

DREPTATEA

Apare în fie-care ḑi de lucru la amiaḑi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). — **Numeri singuratici 5 cr. — Tacsa de inserțiuni:** 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abonamentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse), Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4

Dragoste pe termin.

Timișoara, 9 Ianuariu n.

Cea mai nouă patriotică suprindere de anul nou, cu care pășiră compatrioții nostri maghiari în public din incidentul anului lor nou, este armistițiul legat între partidul liberal-guvernamental și între cel național-apponyist: ca în decursul anului ce vine, respective pe timpul sĕrbărilor millenare sĕ se cruțe reciproc cu critica și opugnarea, ca astfeliu »țeara întreagă« sĕ serbeze *împreună* și cu tigneală.

Pactul, mult puțin, s'a și încheiat, ceea ce se observă din vorbirile și rĕspunsurile de felicitări, rostite cu ocasiunea gratulărilor de anul nou. Numai de nu s'ar strică dragostea pe termin, sau »în rate«, prin alte eventualități!

»Toți câți suntem *fii adevĕrați ai patriei*, cari voim binele patriei, sĕ punem la o parte ori-ce diferință, și toți împreună sĕ serbăm milleniul. Pace trebue sĕ facem; dar' ofertul făcut (subînțelege pe Apponyi) pentru pace nu-i ertat sĕ fie vătĕmătoriu sau dejositoriu, căci — a serbá împreună *cu umiliți, dejosiți și vatĕmați în conștiința lor, nu e cu putință, fiind-că cu de acestia nu poți a te bucurá împreună.*«

»Eu caut cu bucuriă modul și ocasiunea, ba chiar primesc cu bucuriă mâna întinsă, însĕ numai sub condițiunea: dacă e posibil sĕ serbăm toți împreună milleniul în unul și același sentiment.«

Așa s'a rostit presidentul colegiului ministerial Bánffy în rĕspunsul sĕu dat deputatului Berzeviczy cu ocasiunea felicitărei de anul nou.

Și deodată constatăm, că cu numita ocasiune nu s'a rostit, nici dintr'o parte nici dintr'alta un singur cuvĕnt prin care sĕ se fi făcut amintire de naționalitățile nemaghiare sau special de românii din Ungaria.

Cu toate acestea însĕ e clar ca lumina ḑilei, că ceea ce în vorbirea de sus este retăcut, vorbește de sine la adresa naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Folosite într'o țeară, cum e țeara noastră, în care ministrul-president se recunoaște de cap al guvernului statului, pre cum și este, și are chiămarea și datorința legală și morală de a ocrotí și promová interesele fie-cărui popor, a fie-cărei naționalități din țeară, cuvintele de sus ale dlui Bánffy, dacă nu ne-ar ignorá pe noi, ar însemná voința și tendența de a inaugurá o eră nouă, ar fi un signal dat de la înălțimea guvernului pentru restabilirea bunei-înțelegeri, a adevĕratei frățietăți între guvern și între popoarele toate ale țerei. Când însĕ vorbirea dlui Bánffy ignorează total naționalitățile și nu face amintire de ele prin nici un cuvĕnt, atunci tăcerea lui înseamnă atâta cât a mărturisí o totală ignorare a intereselor naționale ale naționalităților nemaghiare. Înseamnă, că guvernul, de și se numește al țerei și este al țerei, de fapt va ocrotí și promová și în viitoriu interesele naționale numai ale maghiarismului, până când de interesele naționale ale naționalităților nemaghiare dînsul nu va avè nici habar, — înseamnă atâta cât a ḑice espres, că numai maghiarii sunt chiamați și îndreptățiți a sĕrbătorí și a iubilá, ear' nemaghiarii nu.

Reiese asta și mai clar la înțeles din acel pasagiu al vorbirei sale, în care intonează, că »cu umiliții, dejosiții și cu cei vătĕmați în conștiința lor« nu-ți este cu putință a te uní cu ei în bucurii, veselíi și sĕrbătoriri, ceea ce este de alt-cum un lucru firesc și ușor de înțeles. Va sĕ ḑică Bánffy o spune asta espres și respicat cu intențiunea de a-și marcá posițiunea: sĕ nu creadă cumva cineva, că pacea și bucuria dorită de dînsul și mai ales »întinderea și primirea mânei« se referește și la naționalitățile nemaghiare, adecă la cei »batjocoriți, umiliți« etc. etc.

Se vede, că dl ministru-president Bánffy bine o știe, că toate faptele și pornirile sistemului actual, toată ținta și toată tendința guvernului este îndreptată spre o sistematică batjocorire, umilire și dejosire și spre deprimarea tuturor drepturilor și libertăților naționalităților din aceasta țeară. Pare-ți-se, că acest rĕspuns este o polemiă cu părintele Lucaciu, un rĕspuns la espectorările nesocotite ale acestuia, făcute în București: că »noi românii nu vom luá parte . . .« la care Bánffy în modul sĕu rĕspunde: nici că are guvernul de cuget a serbá milleniul împreună cu naționalitățile nemaghiare, mai ales cu românii deșteptați, debarcând din spinarea noastră sarcinele grele ce ne fac imposibilă esistința ca naționalitate, ca popor român în Ungaria; că guvernul nici că voiește a ne scoate din starea de »dejosire«, »umilire« etc., ci voiește din contră: sĕ ne lase așa cum suntem și în stadiul la care am ajuns poate nu chiar fără vina — conștiă sau inconștiă? — a unor nesocotiți oameni de ai nostri, dar' de sigur dorit și de tot binevenit guvernului pe timpul sĕrbărilor millenare! . . .

Cine întinde guvernului actual mâna de împăcare? A cui mână »nedejosită« o primește el?

Doar' țeara întreagă, doară popoarĕle și naționalitățile? Ba! Voiește dl Bánffy sĕ restabiliască respectarea legei? Ba! Voiește el sĕ dee garanțe serioase pentru asigurarea libertăților publice? a dreptului electoral? a dreptului de întruniri publice? Ba, nu, și eară nu!

Deci ce voiește? Voiește sĕ molcomiască partidele opoziționale, cari, în ceea ce privește anihilarea naționalităților sunt în tocmai una cu partidul guvernamental. Deci pacea și liniștea rostită prin graiul lui Bánffy înseamnă numai un apel către complicii sĕi în causă, către ai nostri contrari politici și naționali, ca sĕ nu-și strice projectatele ḑile bune de veselie și de banchetare cu recriminări și superări mărunțele, ca cu atât mai bine sĕ le tigniască festivitățile făcute și menite numai pentru maghiari, dar' cu

Foișoara „Dreptății:“

SLEČNA BELONA.

La procesul Memorandului învĕțásem cu toții atâta italienește, ca sĕ putem ḑice pe *„Il mio caro fratello“*, un stereotip care totdeauna aveá de suposit pe Dl Roberto Fava.

Cu sfêrșitul procesului am isprăvit și gramatica italiană și rar mai spuneam câte un *eviva Italia,* pe la întruniri studențești; și mai rar agrăiam ici-colea pe vr'un coleg cu câte un *buon giorno signore,* ori dove andate.

Aḑi după aproape doi ani de ḑile, când am încetat de a mai avè în apropiere pe dl Fava, și nici pe alții cu cari se pot *parlá;* aḑi am rĕmas înderĕpt de tot cu limba fraților.

Ca însĕ perdere sĕ nu am, întêmplarea m'a făcut sĕ încep un nou esercițiu de limbă, și încă pe slovăcește.

Espuși atâtor neajunsuri, studenții români din capitală pe lângă altele avem a îndurá și miseria locuințelor, și asta numai pentru-că suntem în preajma superbului milleniu . . .

Așa într'o ḑi, aproape două luni mai 'nainte, mi-am luat și eu voie a abḑice vechia mea locuință ce o aveam la o babă nemțoaică, și am angagiat una nouă. Și chilia cea nouă multe avantagii aveá.

Nu erá nici babă la casă, nici chiar nemțoaică, de și se păreá cel puțin apocrif sĕ esiste ací în Pesta o casă fără nemți, și fără sĕ auḑi bareni o vorbă nemțească.

Aḑi am pe *Slečna* Belona de găzdăriță.

Slečna Belona știe însĕ prea bine sĕ ne facă a uitá pe baba și nemțoaica, și ce știe mai bine, e, că ne face casa dragă și locuința confortabilă.

Ea singură se face drăguță și plăcută.

Andrej Raffaj este atât de fericit, că poate ḑice de a sa pe Belona, și din a ei parte *slečna* Belona e prea îndestulită că Raffaj Andrej îi este tată. Noi, — plural pentru mine și al meu prea fericit concăsan și coleg — încă suntem bucuroși că avem pe Raffaj de gazdă, și el că îi stăm în casă.

Un brav slovac naționalist e dl Raffaj. Când cu al naționalităților Congres de la 10 Aug. 1895, el, Iosif Svehla și un altul, și-au dat iscălitura sub petiția pentru licență, înaintată la poliție. Au trecut deja douĕḑeci de ani de când s'a stabilit la Pesta, și e unul din cei mai binevĕḑuți și mai respectați conducĕtori ai slovacilor de aici. Pe terenul societar are meritele sale, ear' în ori-ce acțiune el e primul factor.

Multe seri am petrecut în societatea lui discutând și făcênd politică militantă . . .

Dșoara Belona, ori după cum o *romanisăm* „la bella Belona“, de și e prea puțin de când s'a stabilit și dînsa în lumea asta, vrea însĕ sĕ fie bună slovacă.

Acum obosește întru a 'nvĕțá limba română, și las' că de și nu poate spune încă alt-ceva, de cât *bună dimineața* și o *salutare,* totuși ḑilnic îmi cere *„Dreptatea“* și o silabisează șir de șir, coloană de coloană.

Într-o ḑi când ca de obiceiu mi-a spus o „bună dimineață“ și sĕ i-o dau, i-am întins un numĕr din *„Tribuna“*, și am rugat'o sĕ cetiască. Mult s'a mirat că e cuotidiană, ear' când i-am adus o întreagă colecție de numeri din: *„Unirea“*, *„Revista Orăștiei“*, *„Gazeta Transilvaniei“* și *„Revista Lipovei“*, a 'nceput a lăcrimá, că în limba lor n'au atâtea ḑiare, și că ce bine ar fí dacă „Narodnie Noviny“ ar începe a fí foaie de ḑi.

În sĕptĕmânile trecute însĕ mi-a spus voioasă, că *„Narodnie Noviny“* va fi cuotidiană, că sĕ mi-o aducă regulat în toată ḑiua s'o cetesc și eu, și că deací 'nainte n'avem sĕ mai ducem conversațiunea în limba maghiară, de cât ori românește ori slovăcește.

La ăst sĕrbătoresc enunciament am rĕmas foarte măgulit; mĕ indispuneá numai împregiurarea, că deocamdată toată conversațiunea noastră se reduceá la schimbul de ḑiare și la o „slečna Belona“ ori *„domnule“*.

După câteva ḑile m'am încărcat de gramatice și dicționare, pe cari le-am împărțit cu ea, ear' acum stau cu „Narodnie Noviny“ înainte și silabisind câte-un cuvênt cu multă greutate, ajung a'l aflá în dicționar și a'l trece în gramatică, de unde apoi îl pachetez binișor în

banii țerei întregi, din contribuțiunea ce o dă țeara întreagă, adecă toate popoarele, toate naționalitățile din Ungaria!

Eată sensul vorbirei de anul nou a lui Bánffy, la care noi îi rĕspundem pe aceasta cale, că oameni cari sunt capabili de astfeliu de fapte și arangiamente întrĕ astfeliu de împregiurări, dacă nu ne întind și nouă dreapta împăcărei și frățietății, nu ne superă, fiind-că astfeliu de oameni nici că ne pot superá.

„Crisă la „Tribuna"".

„Tribuna" de la 4 Ianuariu n., care a eșit numai pe jumĕtate de coală, sub titlul „Mai nou" scrie:

„Numĕrul de adi al „Tribunei" a întârdiat cu aparițiunea într'un mod neobicinuit. Suntem datori publicului nostru sĕ dăm esplicarea acestei întârdieri și a reducerei formatului.

Causa ei este crisa ce a isbucnit în redacțiunea diariului nostru. Vom descrie detaiat aceasta crisă, când timpul ne va permite și când vom fi ajuns la liniștea de lipsă.

Anunțăm până atunci următoarele fapte:

Eri un articol dat de însuși presidentul partidului Dr. Rațiu a fost smuls din mâna culegĕtorilor prin dl Russu-Șirianu.

Articolul se ocupá de cestiunea ardentă, ce se discută acum în toată presa, adecă de proprietatea „Tribunei".

Un al doilea articol de un membru al comitetului național, scris ca rĕspuns la articolii „Gazetei Poporului" din București, articoli reproduși în „Gazeta Transilvaniei", asemenea a fost confiscat de același domn.

Tras la dare de seamă dl Russu-Șirianu a avut cutezanța sĕ denege dlui Dr. Rațiu ori-ce drept de disposițiune.

În fine dl Russu-Șirianu a fost inmediat destituit și a părăsit redacțiunea. Astădi dl Russu a îndrăznit sĕ între de nou în redacțiune, sĕ insulte pe noul membru al redacțiunei, Dr. Elie Dăianu, care a fost întrodus de colaborator prin însuși dl Dr. Rațiu, a confiscat posta și a făcut imposibilă rĕmânerea cu dsa în redacțiune.

De altă parte dl T. L. Albini a acusat la poliție ca pe niște turburători ai păcei domestice și ai afacerilor sale pe domnii Dr. I. Rațiu. Dr. E. Dăianu și Onoriu Tilea, care a fost însoțit eri la redacțiune pe drul Rațiu, și a cerut de la căpitanul poliției, ca sĕ opriască întrarea acelor domni la „Institutul Tipografic" și redacțiunea „Tribunei" sub pretecstul, că acelea ar fi proprietatea dînsului.

La 10 oare a. m. numiții trei domni s'au presentat la poliție. Dr. Rațiu a dovedit cu acte, că dl Liviu Albini nu este propietariul „Institutului", ba nici posesorul aceluia.

Convingêndu-se căpitanul poliției despre aceasta, pre cum și despre aceea, că drul Rațiu deja de ani de dile a fost supremul dispunĕtoriu asupra organelor — nu numai, că nu a oprit întrarea dînsului la „Institut" — după cum cereá dl L. Albini, ci a interdis acestuia, ca sĕ-și mai pună acolo pasul, până ce procesul ce decurge nu se va fi sfêrșit în favorul — dînsului.

Asemenea i-s'a interdis și domnului Russu-Șirianu întrarea la „Institut" ori la redacțiunile organelor partidului național.

La aceasta dl Russu Șirianu a rĕspuns cu faptul, că întrând în tipografia „Institutului" a luat cu forța toate manuscriptele și a zdrobit tot ce a fost deja cules, ba a sedus și pe culegĕtorii de litere, cari au inscenat o mică grevă. Aceasta însĕ n'a durat mult.

După amiadi culegĕtorii s'au reîntors, ordinea însĕ e turburată cu desĕvêrșire.

Faptele aceste condamnabile, se înțelege, vor avé și alte urmări, ear' antecedențele lor le vom face mâne cunoscute.

Trist, dar' adevĕrat!"

În numĕrul de crăciun publică „Tribuna" următoarele

Mai nou la crisa noastră.

Crisa continuă. Poate că și numĕrul de astădi va întârdiá, și eată de ce.

Astădi pe la 9 oare, când toți colaboratorii nostri lucrau în redacție — porțile fiind încuiate pentru mai mare siguranță, deodată dl Russu Șirianu năvălește în redacție.

El întráse în localul administrațiunii pe o fereastră în curte, și de acolo în redacție.

Cu o gură nespus de mare el amenință pe toți redactorii și-'i provocá sĕ ese îndată afară, că vine poliția și-'i scoate „ca pe niște bandiți".

Într'aceea sărind îndrăzneț de la o masă la altă, luá toate scrisorile și diarele nedesfăcute, ce ne sosiră astădi, — și cu o dexteritate, care arĕtá progres față de eri, — le confiscà toate în fundul buzunarelor sale. Alergà apoi în curte, sbierând așa de tare, în cât toți culegĕtorii și-au lăsat lucrul și au eșit afară sĕ-'l vadă. — „Eșiți afară de aici, că vĕ aruncăm cu muncitorii!" — amenințá de nou dl Russu.

A deschis apoi poarta cu o cheie străină, ca sĕ facă posibilă întrarea dlui Albini, se instalà în tipografie — cine sĕ fi pus mâna pe el? — și venind și dl T. L. Albini acolo, după-ce ni-au confiscat manuscriptele și au stricat ce a fost cules de pe ele — s'au apucat sĕ scoată ei foaia.

Am privit liniștiți câtva timp la aceste isprăvi, căci domnul Russu a ținut sĕ ne asigure, că „nu vĕ vom terfelí, dar' vĕ vom omorí cu nobleța." (!)

Într'aceea aflând dl Dr. I. Rațiu despre cele ce se petrec, câștigând un nou act de la judecătorie, s'a presentat la căpitanul poliției care apoi a citat la sine pe domnii Russu și Albini, și li-a interdis de nou a mai întrá la „Institut".

În fine, de-abia pe la 1 oară d. a. ni-a succes a restabilí de nou ordinea în tipografie, a luá declarația culegĕtorilor, că vor rĕmâne credincioși și a ne câștigá de pe la privați unele diare, ca sĕ putem redactá foaia.

Eri am promis espunerea mai detaiată a celor petrecute în decursul dilei de eri și alaltăeri. Nu ne permite timpul sĕ ne împlinim acurat promisiunea.

Atragem însĕ atențiunea la momentul principal al celor întêmplate eri. Momentul acela a fost de sigur atunci, când venerabilul domn Dr. Ioan Rațiu, conducĕtoriul luptelor noastre din ultimii ani a fost chiămat printr'un pandur de stradă la căpitanul poliției, pentru-ca sĕ audă acolo, că dl T. L. Albini, fostul cancelist al d-sale, pe care dînsul 'l-a pus „proprietar" la „Tribuna", îl pîrește ca pe un „Hausfriedensstörer".

Căpitanul poliției a cetit dlui Dr. Rațiu §-ul corĕspundĕtoriu din legea penală, care prevede trei luni temniță pentru atari turburători ai liniștei casnice — și noi ne-am îngrozit de cutezanța oamenilor.

„Crisa noastră".

Articolul ce-'l publicăm astădi, este scris de la 1 Ianuariu n. și formează începutul acelei serii de articoli, în care ni-am propus a clarificá cestiunea proprietății „Tribunei".

Acest articol a fost confiscat de dl Russu-Șirianu alaltă-eri. Cu confiscarea acestui articol și-a fost început domnul Russu cariera cea mai nouă, de procuror fără procură, pe care cu atâta succes a continuat-o trei dile de-arêndul.

Până la proximul numĕr cetitorii nostri pot aflá o clarificare oare-care în articolul ce-'l reproducem din „Gazetă". E corect."

Străinătate.

Conflictul anglo-american. (Londra, 5 Ianuariu). „World" pe basa unei telegrame din Caracas spune, că fostul president al Venezuelei, Lopez, e deținut; se dice, că s'au aflat la el scrisori revolutionare. Actualul president *Crespo*, a emis o publicațiune, în carea *mulțumește presidentului Cleveland pentru ținuta observată în afacerea graniței.* Publicațiunea recearcă tot-odată poporațiunea, ca *față cu avanițele engleze se observe ținută aspră,* sĕ se poarte însĕ liniștită până când pașii întreprinși de Uniune vor fí terminați.

(Washington, 7 Ianuariu). Comisiunea esmisă pentru regularea graniței Venezuelei eri și-a ținut prima ședință, după carea și-a amânat întrunirile pe o sĕptĕmână. President al comisiunei e judele suprem Brewer.

Înarmarea Sêrbiei. (Belgrad, 5 Ianuariu.) În noul budget spesele armatei sunt urcate cu $2\frac{1}{2}$ milioane. Întrĕ criticele împregiurări financiale ale Sêrbiei aceasta urcare de spese este o aparițiune ce dă de gândit. Mica Sêrbie cu $2\frac{1}{2}$ mil. locuitori ai ei, nefiind amenințată cu periclu din nici o parte și fiind constrînsă numai la reorganisarea sa internă, n'are nevoie de $15\frac{1}{2}$ mil. fr. pentru spesele armatei. Din considerațiunea aceasta este lățită părerea, că în dosul acestei urcări de spese, ce nu stă în consonanță cu capabilitatea financială și cu esigențele statului, *se ascund anumite reserve politice,* cari stau afară de cadrele datorințelor pacinice.

Revoluțiune în Formosa. (Londra, 7 Ianuariu.) Din *Jocohama* se raportează, că spre nord de la Taimoni (insula Formosa, carea și după încheerea păcei japano-chineze s'a opus din toate puterile față cu japonezii, cari pe basa contractului de pace erau în drept a o luá în posesiune. — Red.) întreaga regiune e revoltată deja de la 28 Decembre. În prima lunei curente *10.000 de insurgenți au atacat Thaifó*-ul, dar' au fost bătuți. Esistă temerea, că vor erumpe noue turburări.

Trecerea prințului Boriș. (Viena, 5 Ianuariu.) În cercuri bine informate se dice, că principele *Ferdinand* are de gând sĕ călĕtoriască la Roma, ca sĕ ceară învoirea papei la trecerea fiiului sĕu Boriș. Papa însĕ — conform faimelor — a declarat deja cu câteva sĕptĕmâni mai 'nainte adjutantului trimis de principele cu aceasta misiune la Roma, că nu numai din considerațiuni religionare, ci și din politice nu-și va dá învoirea. Se dice, că două mari puteri europene ar fi rugat pe papa sĕ nu conceadă trecerea prințului. — Întrĕ astfeliu de împregiurări e mai mult de cât verosimil, că actul de trecere plănuit pe 30 Ianuariu, nu se va face. Stoilov însĕ insistă mult pentru sĕvêrșirea lui, fiind-că — dice el — trăgănarea afacerei ar iritá contra principelui opiniunea țerei. Familia Coburg voiește acum se esopereze de la țarul declarațiunea, că în casul trecerei nu va fí contra rĕmânerei principelui în Bulgaria.

Din municipii.

Invingere nouă pe terenul municipal.

— Raport special. —

Oravița, 3 Ianuariu n.

Simțul național, care a condus, după cum am observat în decursul alegerilor municipale, spiritul românului adevĕrat din aceasta țeară binecuvêntată cu o bunișoară dosă de „liberalism" și „constituționalism", poate sĕ-și înregistreze de nou două învingeri splendide asupra adversarilor nisuințelor noastre, asupra representanților eroici ai „ideei de stat maghiar". Involuntar îmi vine sĕ zimbesc vĕdênd în ce feliu prosperează amintita ideiă utopistă, rĕtăcită sĕrmana pe pămênt românesc. Nici nu pot sĕ mĕ rețin a dá espresiune acelei dorințe — cred că nu stau isolat — de a-i poftí tot astfeliu de cuceriri, pe locurile unde nu are de a căutá nimic.

Este vorba, că partidul național din Caraș-Severin a învins de nou la a doua alegere municipală din cercurile *Comoriște* și *Cacova*, căci prima alegere, la care au reușit cinci de ai nostri, a fost din motiv „maghiar" prin comisiunea verificatoare, a cărei președinte este ven. dn Andrei Liviu canonic, în amêndouĕ locuri nulificată. Sĕ vedem de ce?

În cercul Cacova a fost ales dl advocat Dr. Ioan Nedelcu, fiul acelei comune, de un an și jumĕtate advocat în Oravița. A locuit tot în acest comitat, a practisat aici, cu întrerupere de un an, în care timp a practisat în Biserícaalbă. Și totuși s'a nulificat alegerea, pe motivul, că „alesul nu a locuit fără întrerupere pe terenul acestui comitat, deci nu poate fí ales." Esplicare mai rea a acestei disposițiuni de lege nici că poate fí, de oare-ce aceasta disposițiune nu poate suná de cât unui străin, care nu-și are compefința, domicilul, în acest comitat; acela da, nu are dreptul pe basa de sus. Competința dlui Nedelcu însĕ a fost și este Caraș-Severin, aceasta însĕ el nu și-a perdut'o fiind un an în Biserica-albă. Dl deputat Szende Béla locuește ani întregi în Pesta, pentru aceea el poate fi ales membru în congregațiune. Ei! dar' la noi dreptatea nu este internațională, ea va fí mĕsurată după naționalitate, de aceea a trebuit ordinată nulificarea.

La Comoriște, după ce au vĕdut „liberalii" că vor picá, au inscenat simplu pe la finea alegerei un tumult, în care i-s'au tăiat cojocul judelui din Forotic. Alegerea a decurs altcum în pace, dar' a trebuit sĕ fie nimicită.

Cine agită acum în contra legii, noi, cari

---

memoriă și cu procsima ocasiune îl aplic, mai într'o *velmi mila slečna,* mai în *dobre rano.*

Ca însĕ prea monotoană și defectuoasă sĕ nu ne fie vorba, ne ajutăm cu cântecele naționale. În fie-care dimineață am plăcerea de a ascultá sopranul domnișoarei Belona în *Deșteaptă-te Române;* ear' eu din a mea parte încă 'mi permit, ca din când în când după cină sĕ fluer câte un acord din frumosul *Hej Slovaci.* Ce sĕ fac dacă nu pot altcum?!

De multe-ori i-am vorbit de Ardeal; odată când m'a întrebat dacă am umblat pe la Blașiu și la Sibiiu, i-am spus că sunt tocmai din Blașiu, la ce din simpla descoperire că sunt blășian a fost atât de voioasă și aveá o bucurie foarte mare.

Brodat și cusut cu fir, păstrează ca sfințenie Belona Raffaj un cântec:

Hej Slovácie! este naša
Slovenska reč žije.
Dokial' naše verné srdce
Za náš národ bije,
Žije, žije duch slovensky,
Bude žit' na veky;
Hrom a peklo marné vase
Proti nám su vzteky.

Budapesta, 8 Ianuariu n. 1896.

Silan.

îi facem atenți sĕ o respecteze, ori ei, cari nu o respectează?

După astfeliu de preludii naționalistii și-au ținut de sfîntă datorință a purtá și mai aprig lupta la alegerile noue, în deosebi că au știut, că cei de la putere nu vor întrelăsá a se folosí de toate mijloacele, corupte și necorupte, ba chiar de a se folosí și de împregiurarea, că d. e. cercul Comoriște este locuit în o mare parte și de gr. catolici.

Confesionalismul trebue sĕ încete acolo unde e vorbă de drepturi naționale, de esistință, și de limba română, căci nedreptățile într'un fel apasă pe românul gr. oriental, cât și pe cel gr. catolic. Aceasta devisă a umplut inimile inteligenței de ambe confesiunile, când au mers la locul alegerei vrednicii protopopi: Al. Popovici p. gr. ort. și George Popovici p. gr. cat., apoi dnii advocați: Dr. Petru Cornean și Dr. Ioan Nedelcu.

Aceasta învingere ni-a dovedit de nou, că acel popor, a cărui inteligință nu se interesează de cetele țĕranilor și în genere a claselor de jos, este menit a perí și nu a vieţuí; dar' la din contră trebue sĕ ajungă la idealul pentru care luptă ambele părți ale unui popor, căci naționalismul nu cunoaște diferintă de posiție și clasă.

(Va urmă.)

Corespondență.

Crăciunul școlarilor în Lugoș.

—, în ajun 1895 v.

Unde sunt prunci în casă, acolo este binecuvêntarea lui Dumnedeu. Ei fac multă bucurie părinților, dar' le causează multă grijă și ostenele prin creșterea și instrucțiunea lor. Greutatea cea mai mare însĕ o simțesc părinții, când starea lor materială e neîndestulitoare.

Unele timpuri ale anului, și cu deosebire sĕrbătorile mai mari, pre cum: Nașterea Domnului, Botezul, Paștile ș. a. totuși fac pe părinți ca creștini a uitá nĕcazurile. Atunci lasă și ei la o parte toate ocupațiunile lor dilnice, mângăindu-se sufletește prin ascultarea serviciului dumnedeesc și învĕțăturile creștinești în sfintele biserici, și petrecênd mulțumiți cu ce li-a dat Dumnedeu în cercul familiei lor.

În aceste timpuri religiunea creștină impune sí dirigătorilor statului, ca sĕ lase neesecutați §-ii legilor civile.

Mare e diferința între legile civile — și legile Sfintei Scripturi. Legile civile opresc ce sĕ nu facem, dar' nu demândă ce sĕ facem. Ele dic: că pe deaproapele sĕ nu'l arunci în apă, ear' nu sĕ'l și scoți. Legile civile dic: Sĕ nu vatemi pe altul, ear' Sfânta Scriptură ne învață: că dacă cineva aruncă după noi cu peatră, sĕ aruncăm după dînsul cu pâne.

Frumoase și mângăietoare sunt pentru creștini legile Rescumpĕrătoriului nostru Isus Cristos, de aceea se și bucură creștinii de sĕrbătoarea Nașterei Domnului și mai ales Românii. Ei mai păstrează ca suvenire de la strămoșii lor colindele cari tineri și bĕtrâni cu mare bucurie le cântă în preseara Nașterei Domnului, aduncêndu-și a minte prin acelea de timpurile grele, când strămoșii lor sute de ani erau împedecați prin invasiunile popoarelor barbare în esercitarea cultului divin, și prin urmare și a culturei lor naționale.

Anul acesta a fost preseara Nașterei Domnului pentru orientali foarte plăcută. Pĕmêntul acoperit cu neauă, dar' aerul lin a fost favorabil colindătorilor. Cu deosebire însĕ s'au bucurat în această seară pruncii școlari sĕraci din opidul Lugoșiului, cari după usul anilor trecuți aşteptau de la binefăcĕtorii lor darurile Crăciunului.

Acest us l'a întrodus dl Constantin Udria care în tinerețe fiind comerciant în stare bună, mai mulți ani jude orășenesc, senator, director la spitalul orășenesc și 25 ani ca director la școala gr. or. Dînsul a dat iniciativa și altor binefăcĕtori și chiar și magistratului orășenesc, ca sĕ contribue spre acest scop.

Douĕdeci și unu de ani a fost încredințat din partea magistratului orășenesc cu colectarea de sume benevole de la marinimoșii contribuitori spre a procură vestminte și încălțĕminte spre a le împărți în preseara Nașterei Domnului a latinilor și a orientalilor, și numai anul acesta a abdis de aceasta sarcină, fiind obosit prin etatea sa înaintată.

Anul acesta au fost încredințați din partea magistratului domnii Huszarek și Mayer, cari tot după usul vechiu au împărțit vestmintele și încălțĕmintele în sala magistratului orășenesc. Dintrĕ școlarii romani au fost împărtășiți preste 100 de ambele secse, între cari 36 gr. cat.

Subscrisul ca interesat în genere pentru cultura poporului român și în special pentru școala gr. cat. locală, îmi esprim recunoștința marinimoșilor binefăcĕtori, și a nume Spect. Domn Arpad Mardovszky cu întreg magistratul și representanții orășenești, cari au decis: ca sĕ se contribue și anul acesta spre acest scop o sumă însemnată din cassa comunei, pre cum și P. T. Domni marinimoși binefăcĕtori, poftindu-le și rugând pe Părintele ceresc sĕ le recompenseze aceste fapte nobile prin sănĕtate și vieață lungă.

Petru Popescu m. p.
învĕțătoriu gr. cat. în Lugoșiu.

Cronică.

Timișoara, 9 Ianuariu n.

Societatea română de cânt. și mus. din Caransebeș învită la *concertul* ce'l arangiează cu binevoitoriul concurs al Domnișoarelor Milli Hüttner și Cornelia *Drăgălină* în preseara de Sân-Vasîiu, Dumineeă în 31 Decembre s. v. în sala hotelului „Pomul verde". Programul: 1. „Noaptea" de Schubert, cor de bărbați. 3. „Doi ochi" de G. Ventura, quartet pe violine cu acompaniare de cimbală. 3. „Dorul înstrăinatului" de I. Vidu, cor de bărbați. 4. „Moara din Schwarzwald" de R. Eilenberg, piesă pe piano, cu patru mâni. 5. „Serenadă" de I. Vidu, cor de bărbați. 6. a) „Ave Maria" de Schubert și b) „Arie română", piese pentru cello cu acompaniare de pian. 7. „Unde ești" de Șerbănescu, quartet pe violine cu acompaniare de cimbală. 8. „Bobocele și inele" de Ioan Vidu, cor de bărbați. După concert joc. — În pausă joc de tombolă. Comitetul reuniunei.

Concert în Oradea-mare. *Tinerimea română din Oradea-mare* învită la C o n c e r t u l împreunat cu dans, ce 'l va arangiá la 16/28 Ianuariu 1896 în sala cea mare a hotelului „Arborele verde", pentru ajutorarea tinerimei studioase din loc, începutul precis la 7 oare seara. Prețul de întrare pentru persoană 2 fl., pentru familie 5 fl. Suprasolvirile generoase se primesc cu mulțămită la adresa cassariului George Drimba (N.-Magyar-utcza) și se vor cuită pe cale publică. În pausă se va jucá „Calușeriul" și „Bătuta." Programul: 1. „Imnul unirei", de C Porumbescu (cor. mixt.) 2. „Moartea lui G. Șincai", poesie de Popfiu, decl. de Dșoara Marietta Iernea. 3. „Cisla", de C. Porumbescu, esec. de corul tinerimei. 4. „Doi ochi", de Gr. Venturå, cântată de Dșoara Veturia Ciordașiu, acomp. pe pian de Dșoara Lucreția Zigre. 5. „Ovid", dialog de V. Alexandri, decl. de I. Coste și A. Pința. 6. Fragment din „Caveleria rusticană", de Mascagni esec. pe violină de S. Pop, acomp. pe pian de Dșoara Delia Marienescu. — „Ruga de la Chiseteu" comedie poporală cu cântece într'un act, de Iosif Vulcan.

Festivitatea millenară a coloniei maghiare din Viena. Diarele maghiare din capitală aduc întrĕ știrile dilei și următoarea: „Abia și-a luat începutul anul millenar, și maghiarii din Viena serbează cu frumoasă sĕrbătoare acest însemnat an. Festivitatea ce va avé loc în *Ronacher* o arangiază societatea diletantă a coloniei maghiare vieneze". Se spune apoi, că trei artiste și un artist își vor dá sucursul pentru frumoasa reușire a festivității și că va cooperá musica țigănească a capelei regimentului 61. — Etă! maghiarii-și serbează începutul anului lor millenar în *Viena*, în capitala Austriei, pe carea ei o consideră drept țeară străină („külföld"), și nimenea nu sbiară după poliție și gendarmi, ca sĕ mântuiească țeara de periclu, ear' noi *la noi a casă*, nu în „külföld", ci în a noastră țeară, nu putem face nici rugăciuni și parastas pentru odihna sufletului eroilor nostri naționali, flăcăii nostri nu pot jucá la petreceri nevinovatele jocuri „Călușeriul" și „Bătuta", caci — patria ar fi în pericol și trebue mântuită prin bajonetele gendarmilor.

„Ochi au și nu vor vedè, urechi au și nu vor audí, căci nu este duch în gura lor" — dice psalmodia bisericei creștine.

Prima femeiă la universitatea din Budapesta. Facultatea filosofică a universității din Budapesta va avé deja în semestrul procsim ascultători de secsul femenin. Se 'nțelege, că deocamdată numai unul, în persoana domnișoarei Vilma *Glücklich,* profesoară ia preparandia de învĕțătoare, care a petiționat deja la senatul universității, ca pe basa atestatului de maturitate s'o admită ca ascultătoare ordinară la facultatea filosofică. Petenta voiește sĕ se cualifice pentru catedra de profesor la școalele medii, și dacă senatul îi va împliní cererea, dînsa va fi prima femeie ca ascultătoare ordinară la universitatea ungară.

O judecată bună. Din *Sofia* se scrie, că tribunalul suprem a condamnat pe Lucanov și Tetev la patru ani închisoare, ear' pe Lasterov la trei ani, și pe toți trei la perderea oficiului pe întreagă vieața, — pentru că au provocat la duel pe Stoian Ivanov.

Numai câteva sentințe de acestea sĕ se dicteze și la noi, și de sigur va scădè mult numĕrul duelgiilor.

Loc deschis.*)

Declarațiune.

Mai mulți amici îmi făcură cunoscut, că diariul „Tribuna" se ocupă mereu în mod ofensător de persoana mea. Acesti buni amici mĕ întreabă: de ce nu reflectez la atâtea insulte?

Rĕspund: *din simț de curățenie!* . . . . . Nu cetesc „Tribuna", prin urmare nu știu ce scrie, și nu pot reflectá la tot ce poate scrie „Tribuna", pentru-că curățenia, liniștea și vremea 'mi sunt mai scumpe de cât ceea ce scrie ea; . . . . . . Eu cunosc „Tribuna" din căleala ei, cunosc valoarea și calibrul oamenilor ce o scriu, m'am convins de mult despre aceea, că afară de fanfaronada cu naționalismul, ce 'l poartă pe buze, tot ce mai lucrează acel diariu — este o pĕcătoasă demagogie fără rost, un nihilism învrăjbitoriu și dĕrăpânĕtoriu.

Am făcut trei procese de presă pentru calumnie. Sentințele vor dovedí, că pe care parte este adevĕrul. Nu am nici timp, nici bani, nici voie a procesă de câte-ori se umflă gurile rele ale tribunistilor mici și mari.

Pe de altă parte posiția-mi asigurată prin condițiuni de o valoare reală și conștiința-mi liniștită face superfluu nu numai ori-ce reclam, dar' și ori-ce apĕrare contra astorfeliu de atacuri neputincioase. Am conștiința scumpă, că afară de câțiva tribunisti rĕutăcioși nimeni nu-și poate închipuí în mine nici pe „unguritul", nici pe „nevrednicul", nici pe „urgisitul".

Repet ceea ce am mai dis odată: o miie și unul de dușmani tribunisti sunt pentru mine tocmai destui, ca sĕ vĕd că lucrez bine, ca sĕ mĕ simțesc bine! . . .

Când redactorii și matadorii unei foi sunt oameni ca:

A. . . . . . . care fură creițărușii adunați pentru școală; . . . .

ca B. . . . . . . care convertește în busunarele sale denarii bisericei și ai națiunei; . . .

ca C. . . . . . . care fură geamantanul garçonului din hotel și bani de unde poate, și apoi ajunge închis; . . .

ca R. . . . . . . care duce femeile oamenilor „în țeară" — și după vreme le lapĕdă pe stradele Bucureștilor; . . . când „Tribuna" se identifică cu un preot lăpĕdat, bețiv notoric, delapidătoriu de bani bisericești, falsificătoriu de cambii etc. etc. . . . și când matadorii tribunisti, nepuțêndu-se împărți în capitalele cerșite, se fură reciproc ca țiganii, se scot din casă și se insultă reciproc, își sparg ferestrile reciproc ș. a. . . . . nu va mai pretinde nimeni sĕ mai stai de vorbă și cu atari oameni . . . . .

Ear' națiunea, care se îmbată de o atare demagogie, națiunea, care nu judecă pe oameni și faptele lor sub lupta moralei, care nu pune preț pe adevĕr, onestitate, caracter, ci-și așteaptă mântuirea de la hamali demoralisați; națiunea, care sustine și numai o di atari oameni și atari diare; națiunea, care a suferit ca toate fatigiele, toate stăruințele și toate jertfele sale, une ori formidabile, deci de ani de-arêndul sĕ se ducă pe copcă pentru interesele personale ale unor poltroni, și a suferit sĕ se necinstiască pe rênd toate numele fiilor sĕi de oare-care valoare: — nu merită o soarte mai bună de cât cea de helot, ci merită a fi bruscată de atari hamali și încălecate de toți veneticii . . . .

Murĕș-Oșorheiu, Decembre 1895.

N. Maneguțiu,
protop.

*) Pentru cele publicate sub aceasta rubrică redactiunea nu primeste asupra sa nici o respundere, nici se identifică cu ele. Red.

Loteria mică.

— Tragerea de la 4 Ianuariu n. —

Budapesta:	33	85	28	64	29

— Tragerea de la 8 Ianuariu n. —

Praga:	12	27	76	66	77
Sibiiu:	10	42	33	13	32

Posta administrațiunei.

Dlui N. Pr. adv. Lugoș. „Foaia de Duminecă" nu se dă ca suplement, ci separat pentru 2 fl. pe an.

Bursa de Budapesta din 7 Ianuariu 1896.

Datoriă de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000 . (sc. de d.)	5%	123.50
„ „ „ „ 10.000 . . . . „	4%	—.—
„ „ coroane ung. . . . . . „	4%	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876 . . . „	5%	126.75
„ „ „ de stat, 1889, aur. „	4½	129.—
„ „ „ „ „ „ arg. „	4½	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc. . . .		140.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ „		140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung. . (sc. de d.)	4½%	100.75
„ „ „ „ croate . . . „	4½%	102.50
Benuri rur. ung. . . . . „	4%	96.25
„ „ croate . . . . „	4%	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)	4%	143.75
„ hipot. croate 100	5%	—.—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100		—.—
Datoria de stat. com., hărtiă, Mai-Oct. . . .	4²/₁₀	98.75
„ „ „ „ „ Febr.-Aug. .	4²/₁₀%	98.75
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul.	4²/₁₀%	98.50
„ „ „ „ „ Apr.-Nov. . . .	4²/₁₀%	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d)	4%	12?.50
„ în coroane		98.50
Datoria de stat austr. 1854. 250 fl.	4%	149.—
„ „ „ „ 1860. 500 „	5%	147.50
„ „ „ „ 1860. 100 „	5%	158.25
„ „ „ „ 1864. 100 „		198.—
„ „ „ „ 1864. 50 „		198.—
Obl. oraș Budapesta 1890	4½%	100.15

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acții Budapestană 100	129.50
„ „ „ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes“ intreprind. de bani 200	—.—
Banca de credit fiumană 80	126.50
„ „ „ gen. ung. 200	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu	435.75
„ „ „ pe acții Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	—.—
„ „ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ industrială I ung. 150	197.—
„ „ și comerc. ung. 100	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . .	112.50
„ croat-slavon. 100	—.—
„ de credit ung. 200	116.—
„ „ „ „ vechiă 100	—.—
„ „ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ com. și industr. bpestană 100	—.—
„ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ croată de escompt 200	—.—
„ de escompt și zaratiă ung. 400 K.	—.—
„ „ „ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ austro-ungară 600	1000.—
„ „Unio“ 200	—.—

Scrisuri fonciare.

„Albina“, inst. de econ 5%	100.76
Banca civ. de credit Arad 5% 40 ani	101.—
„ „ „ „ „ 5%	101.—
„ „ „ „ „ 5½%	100.50
„ de credit ardeleană 5%	101.—
„ „ „ „ 4½% 40 ani	99.—
„ „ „ „ 4½% 50 ani	98.50
„ credit fonc. din Sibiiu 5%	102.25
„ „ „ „ „ 5½%	—.—
„ „ „ „ „ 6%	—.—
„ „ „ „ „ 4½% em. VI. . .	100.50
„ gen. din Sibiiu 110 5% 31.3 ani	—.—
„ „ „ „ 106 5% 40 ani	—.—
„ „ „ „ III emis 5%	102.25
„ „ „ „ IV emis. 4½%	100.50
„ I. de credit din Timișoara 5%	102.—
„ I. „ „ „ „ 4½% . . .	99.50
Împrumut. băncii ung. hipotec. 4%	128.50
Obl. c. fr. bulg. 6%	122.—
„ cu prem. serb. 100 fr. 3%	40.—
„ „ „ „ „ „ (stamp. austr.) . 3%	40.75
„ soc. p. reg. Temeș-Bega 5%	140.—

Sorțuri private.

Împrumutul oraș. Viena din 1874, 100	174.50
Sorțuri din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reun. „Jó-sziv“ 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ crucea roșie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligațiunile basilicei 5	9.75
„ „ (st. austr.)	10.25
„ crucea roșie italian. 25 lire . . .	12.75
„ „ „ „ (st. austr.) . .	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roșie austr. 10	19.—
Sorți Pálffy 40	59.20

Monede.

Galbenul ces. și reg. tesc.	5.95
„ „ „ „ verig.	5.93
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.92
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—.—
Argintul austr. și ung.	—.—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ „ de bancă pr. 31 Iuniu . . .	—.—

Têrgul de producte din Budapesta.

(Prețurile de la 7 Ianuariu 1896.)

Specia	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până
Grâu Bănățan vechiu . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bănățan „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bănățan „ . . .	78	6.60	6.65	79	6.70	6.75
Grâu Bănățan „ . . .	80	6.75	6.80	81	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.55	6.60
Grâu de la Tisa „ . . .	78	6.75	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Tisa „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ reserv .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ „ .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bpestan „ „ .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu Bpestan „ „ .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu de la Alba „ . . .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Alba „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.60	6.65
Grâu de Bacica „ . . .	78	6.70	6.75	79	6.80	6.85
Grâu de Bacica „ . . .	80	6.85	6.90	81	—.—	—.—
Secară nouă, pr. . .	70—72	5.05	5.10	—	—	—
Orz nou	60—62	—.—	—.—	de nutrețiu		
Orz nou	62—64	—.—	—.—	de vinars		
Orz nou	64—66	—.—	—.—	de bere		
Ovĕs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	—
Ovĕs nou	39—41	—.—	—.—	—	—	—
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	străin		
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	—
Porumb vechiu	—	—.—	—.—	Bănățan		
Porumb nou	—	—.—	—.—	—	—	—
Rapiță nouă	—	—.—	—.—	Bănățan		
Hirișcă vechiă	—	—.—	—.—	—	—	—

Têrgul de producte diverse.

(Prețul per 100 kilograme.)

Specia	Cursul Bani	Cursul Marfa
Semênță de trifoiu luțernă ung. nouă . .	52.—	56.—
Semênță de trifoiu roșiă nouă	62.—	67.—
Oleiu de morcovi duplu rafinat	28.—	29.—
Turte de oleiu Rapiță	[illegible]	5.25
Unsoare de porc, pestană	48.—	48.50
Unsoare de porc din provinciă	—.—	—.—
Clisă nouă, uscată la aer, I-a	—.—	—.—
Clisă de masă, 4 rude	43.50	44.—
Clisă de masă, 3 rude	46.50	47.—
Clisă afumată	48.50	49.—
Sĕu sêmburos	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, cual. uscit. .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 100 drb . .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 85 drb . .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, drb . .	—.—	—.—
cu termin per 50 0kgr. în saci, 100 drb .	10.75	11.25
cu termin per 500 kgr. în saci. .	12.—	12.50
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb .	16.25	16.70
cu termin per 500 kgr. în saci, .	9.75	10.—
cu termin per 500 kgr. în saci, 100 drb .	12.—	12.50
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb .	16.25	16.50
Lecuar de prune slavon	11.50	12.50
Lecuar de prune sêrbesc	10.50	11.—
cu termin slavon	13.75	14.—
cu termin sêrbesc	12.75	13.—
Miere brută	—.—	—.—
Miere galbină, destilată	32.—	33.—
Ceară din Rosenau	152.—	155.—
Ceară slavonă	—.—	—.—

Prețurile bucatelor din piața Timișoarei.

De la 7 Ianuariu 1896.

După notările societății „Lloyd“ din Timișoara.

Grâu, greutatea cualit. 78 chil.	per 100 chil.	5.85—5.90
Grâu, greutatea cualit. 79 chil.	per 100 chil.	5.90—5.95
Secară, greutatea cualit.	per 100 chil.	4.60—4.70
Orz, greutatea cualit.	per 100 chil.	6.00—6.10
Ovĕs, vcnturat per 100 chil.		6.40—6.50
Cucuruz, nou per 100 chil.		5.70—5.75